

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 005475 17 Кж 2
Бања Лука, 05.3.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Горјане Попадић, као чланова вијећа уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужениог Д.Т., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката М.Д. из Т., изјављене против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005475 16 К од 01.02.2017. године, у сједници вијећа, одржаној дана 05.3.2018. године,

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважава се жалба браниоца оптуженог Д.Т., укида пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005475 16 К од 01.02.2017. године, и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005475 16 К од 01.02.2017. године, оптужени Д.Т. је оглашен кривим због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: КЗ СФРЈ), и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) мјесеца. Обавезан је да накнади и трошкове кривичног поступка, чија висина ће бити одређена посебним рјешењем. На основу члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оштећени М.Н., са имовинскоправним захтјевом, упућен је на парницу.

Против наведене пресуде, благовремено, су изјавили жалбе окружни јавни тужилац из Бијељине и бранилац оптуженог, адвокат М.Д. из Т., која ја изјавила и допуну жалбе.

Окружни јавни тужилац из Бијељине је жалбу изјавио због одлуке о казни, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне већа казна.

Бранилац оптуженог је жалбу и допуну жалбе, изјавила због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или одреди одржавање претреса пред овим судом, односно да се пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе. Идентични приједлози су стављени и у допуну жалбе.

Окружни јавни тужилац је поднио одговор на жалбу браниоца оптуженог и предложио да се жалбе одбију, а бранилац је поднијела одговор на жалбу тужиоца и предложила да се та жалба одбије, као неоснована.

У поступку по жалбама, пресудом Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 005475 17 Кж од 27.4.2017. године, одбијене су, као неосноване жалбе окружног јавног тужиоца у Бијељини и браниоца оптуженог и потврђена пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005475 16 К од 01.02.2017. године.

Пресудом Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 005475 17 Квлз од 22.11.2017. године, уважен је захтјев за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.Т., укинута пресуда Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 005475 17 Кж од 27.4.2017. године и предмет враћен другостепеном вијећу тог суда, на поновно одлучивање.

У поновном одлучивању, другостепено вијеће овог суда је, у сједници вијећа, одржаној дана 05.3.2018. године, размотрило жалбе и разлоге дате у пресуди овог суда, број 12 0 К 005475 17 Квлз од 22.11.2017. године, те је одлучено као у изреци овог рјешења из следећих разлога.

У прилог тврдњи о почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка а) ЗКП РС, аргументима из жалбе браниоца оптуженог, у сегменту састава вијећа, наглашава се, да је у изрицању пресуде учествовао судија који није учествовао на главном претресу. Наводи се да је, у изрицању пресуде, дана 01.02.2017. године, учествовао судија Зоран Џида, који није био члан вијећа на главном претресу, дана 23.01.2017. године (судија Менсур Џонлић, предједник вијећа, те судије Бајић Седика и Драгана Симанић, чланови вијећа), те да је, у писмено израђеној пресуди, наведен као члан вијећа, умјесто судије Седике Бајић. У правцу наведених тврдњи, апострофираних у ранијој сједници вијећа дана 27.4.2017 године, предложено је саслушање оптуженог, те свједока Н.О. и представника ОСЦЕ-а који су присуствовали објављивању пресуде (вијеће било у саставу „два мушкарца и једна жена“), те снимак са видео записом из ходника Окружног суда у Бијељини испред суднице у којој је објављена пресуде.

Из аудио записа са изрицања првостепене пресуде, дана 01.02.2017. године, произилази да, предједник вијећа није поименично навео чланове вијећа, већ је објавио да је „вијеће комплетно“, тако да није могуће поуздано утврдити које судије су биле у саставу вијећа. Надаље, у писаном записнику са изрицања пресуде, као чланови вијећа наведени су судија Менсур Џонлић (предједник вијећа), те судије Бајић Седика и Драгана Симанић (чланови вијећа), у ком саставу је вијеће било и на предходном главном претресу дана 23.01.2017. године, на којем су изведени докази. Осим тога, у уводу писмено израђене првостепене пресуде, као члан вијећа је наведен судија Зоран Џида, а затим је, у смислу одредбе члана 305. став 1 ЗКП РС, донесено рјешење о исправци пресуде од 11.4.2017. године, на начин да умјесто судије „Зорана Џиде“ стоји судија „Драга Симанић“.

Слиједом наведеног, аргументима из жалбе браниоца оптуженог се основано доводи у сумњу да је у изрицању пресуде, учествовао судија који није учествовао на главном претресу, што би, у случају таквог утврђења, а које није могуће поуздано

провјерити у сједници вијећа, представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Надаље, основани су аргументи из жалбе браниоца оптуженог, у прилог тврдњи да је првостепени суд, у изреци побијане пресуде додао опис посљедице тјелесног повређивања оштећених („проузрочивши обојници тјелесне повреде, у виду убоја и модрица, по леђима, а В. и крварење у предјелу главе и лица“), који није садржан у диспозитиву оптужнице, као и они аргументи да побијана пресуда није цијенила исказе оштећених у вези са доказима одбране, у оном дијелу у којим су негиране било какве повреде код оштећених, критичног догађаја, а посебно исказе свједока М.Ш., као непосредног очевица приликом размјене оштећених и Б.Г., те у вези са тим видео снимка са те размјене од 13.8.1992. године.

Наиме, изостанак критичке оцјене наведених противријечних исказа свједока, са једне стране исказа оштећених З.В. и М.Н. (на основу којих су те повреде утврђене), те са друге стране исказа свједока М.Ш. (није видио повреде) и Б.Г. (виђао оштећене након размјене и није видио повреде), а затим изостанак образложених разлога у побијаној пресуди, као јасно одређеног става суда за прихватање одређених исказа као вјеродостојних (посебно цијенећи да је на основу исказа оштећених, у конкретном случају, измијењен чињенични опис радњи у изреци побијане пресуде), представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, у вези са чланом 304. став 7. истог закона.

Слиједом наведеног, основано се жалбом браниоца оптуженог оспорава ваљаност разлога датих у побијаној пресуди (страна 7. пасус 1.), да је, сходно резултатима изведених доказа, суд измијенио чињенични опис радње извршења, у оквиру субјективног и објективног идентитета оптужбе.

Цијенећи наведено, овај суд је уважио жалбу браниоца оптужног, и на основу одредбе члана 329. став 1. тачка а) ЗКП РС, побијану пресуду укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће, отклонити недостатке на које је указано овим рјешењем, те оцјеном доказа на начин како то прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, донијети правилну и закониту одлуку.

Обзиром да је побијана пресуда укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, а жалба тужиоца изјављена због одлуке о кривичној санкцији, овај суд се није упуштао у основаност те жалбе.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић